

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 878/2020
30.09.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Веска Крстајића, председника већа, Милунке Цветковић, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Милана Марковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору 6К број 542/18 од 05.11.2019. године и Вишег суда у Сомбору Кж1 број 61/20 од 21.05.2020. године, у седници већа одржаној дана 30. септембра 2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Милана Марковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору 6К број 542/18 од 05.11.2019. године и Вишег суда у Сомбору Кж1 број 61/20 од 21.05.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору 6К број 542/18 од 05.11.2019. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешке телесне повреде из члана 121. став 1. КЗ, за које дело му је применом одредаба чланова 64., 65. и 66. КЗ изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 8 месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року провере од 2 године од дана правноснажности пресуде не изврши кривично дело.

Истом пресудом, на основу члана 264. ЗКП, окривљени је обавезан да на име паушала исплати износ од 5.000,00 динара, те да ОЈТ у Сомбору на име трошкова вештачења исплати износ од 5.185,92 динара, а да суду на име трошкова вештачења исплати износ од 11.740,00 динара, као и да накнади трошкове и награду пуномоћнику оштећеног, а који износ ће бити одређен посебним решењем.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Кж1 број 61/20 од 21.05.2020. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА – адвоката Милана Марковића, а пресуда Основног суда у Сомбору 6К број 542/18 од 05.11.2019. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Милан Марковић због повреде закона из члана 485. став 2. у вези става 1. тачка 1) и став 4. ЗКП, конкретно због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе, те одредити да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке у смислу члана 488. став 2. ЗКП, након разматрања списка предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, а након оцена навода изложених у захтеву нашао:

Захтев је неоснован.

По оцени овога суда, неосновани су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, истицањем да се побијане пресуде заснивају на доказима на којима се по одредбама ЗКП не могу заснивати.

С тим у вези, у захтеву се истиче да је правноснажном одлуком и у поступку који је претходио њеном доношењу повређена одредба члана 300. ЗКП, која прописује правила о присуству доказним радњама, обзиром да бранилац, а ни окривљени, нису позвани да дана 03.09.2018. године присуствују саслушању сведока ББ, ВВ и малолетног ГГ пред замеником јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Сомбору, те су према наводима захтева записници о саслушању наведених сведока пред тужилаштвом незаконито прибављени, и на њима није могла бити заснована правноснажна пресуда.

Насупрот изложеним наводима у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, Врховни касациони суд налази да се правноснажна пресуда заснива на дозвољеним доказима, с обзиром на то да су наведени сведоци, на чијим се исказима заснива правноснажна пресуда, осим што су саслушани пред замеником јавног тужиоца, саслушани и на главном претресу, и то оштећени ВВ на главном претресу одржаном дана 05.04.2019. године, сведок ББ на главном претресу одржаном дана 27.08.2019. године, а сведок – малолетни ГГ на главном претресу одржаном дана 05.11.2019. године, у присуству окривљеног АА и његовог браниоца – адвоката Милана Марковића.

Како су сва наведена лица саслушана на главном претресу, у складу са одредбама Законика о кривичном поступку, те у присуству окривљеног и његовог браниоца, то Врховни касациони суд оцењује неоснованим наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног да је правноснажна пресуда заснована на незаконитим доказима и да је у току поступка који је претходио њеном доношењу учињена повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, донео одлуку као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Веско Крстајић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић